

§ 129 Utökad familjerådgivning

TORBJÖRN ARVIDSSON:

Fru ordförande, ledamöter och biskopar! Jag talar för Kyrkolivsutskottet. Motion 2014:66 handlar om två saker, att kyrkostyrelsen ska verka för att kyrkans familjerådgivning ska finnas i alla kommuner i Sverige och att också barn ska omfattas till exempel i samband med föräldrars skilsmässa.

I utskottet är vi helt överens med motionären om att kyrkans familjerådgivning är en mycket viktig del av vår verksamhet men vi föreslår att motionen avslås, därför att nationell nivå inte kan bestämma vilken verksamhet som ska bedrivas i församlingarna. Vad vi har på nationell nivå är en handläggare som samordnar och kan ge stöd när någon vill etablera en ny mottagning. Det är vad vi kan göra central nivå, att främja, men inte besluta om den konkreta verksamheten. Motionären vill också att även barn i trängda familjesituationer ska kunna få stöd av familjerådgivningen och så är det redan. Därför behöver inte kyrkostyrelsen få något nytt uppdrag om det.

Bifall till Kyrkolivsutskottets förslag.

HELENA ELMQVIST:

Fru ordförande, ledamöter och biskopar! Jag för motionärens talan, därför att Julia var tvungen att avvika. Varje år gifter sig cirka 40 000 par i Sverige och tyvärr skiljer sig också cirka 20 000 par varje år. Även om det i vissa situationer inte finns någon annan lösning än skilsmässa, är varje skilsmässa i varierande grad en påfrestning för hela familjen, i synnerhet för barnen. Om det är möjligt att förebygga en skilsmässa och rädda äktenskapet för de som vill genom exempelvis den familjerådgivning som Svenska kyrkan kan erbjuda kan man bespara föräldrarna och barnen onödigt lidande. Att ge stöd till en familj så att en ofrånkomlig separation blir så lite smärtsam som möjligt är också av stor vikt. Idag erbjuder Svenska kyrkan familjerådgivning på 28 platser i Sverige. Detta är mycket positivt, men långt ifrån alla har möjlighet att ta del av detta, då det inte finns i alla kommuner i Sverige. Att försvara och stödja familjens ställning i samhället torde vara en viktig uppgift för Svenska kyrkan och därför bör detta vara en verksamhet som prioriteras i högre grad. Inom kyrkan finns också mycket kompetent personal när det gäller att möta människor i kris och föra samtal. I Kyrkolivsutskottets betänkande nämns att det samordnade ansvaret inte går att lägga på stiftsnivå, men det finns inte något sådant förslag i motionen heller. I utskottets svar nämns också att det är upp till varje församling att bestämma om den ska utföra denna verksamhet och att nationell nivå mer ansvarar för att bistå församlingarna med samordning, information, rekrytering m.m. och kan inspirera församlingar till att starta familjerådgivning. Med motionen vill vi endast att man från nationell nivå inspirerar, uppmuntrar och stödjer församlingar att starta familjerådgivning med målsättningen att den ska utökas. Det tycker vi är viktigt.

Enligt en ny rapport från BRIS 2013, Lyssna på mig, som handlar om barnens upplevelser vid en skilsmässa påverkar en skilsmässa barnen mer än vad de vuxna verkar förstå. Även s.k. vanliga skilsmässor påverkar. Bara för att skilsmässor är vanliga, behöver de inte bli mindre smärtsamt, svårt och sorgligt eller lättare för barnen att hantera. Mot bakgrund av ovanstående är det angeläget att i högre grad än idag erbjuda barn som erfar skilsmässa särskilt stöd. Med det är inte sagt att alla mår dåligt, men det är bra om alla barn erbjuds stöd.

Mot bakgrund av ovanstående yrkar vi bifall till motion 2014:66.

Beslut i ärendet återfinns i kyrkomötets protokoll, § 174.